

MELDING FRA FISKERIDIREKTØREN

J. 14/79

Nye forskrifter for merking av fiskeredskaper.

Fiskeridepartementet har den 17. januar 1979 fastsatt nye forskrifter for merking av fiskeredskaper. Forskriftene skal tre i kraft den 1. januar 1980, samtidig som de nye internasjonale merkeregulene (IALA-regulene) iverksettes i Norge.

Av hensyn til brukerne og produsentene har det vært nødvendig å fastsette de nye forskriftene i god tid før de trer i kraft. Av endringene i de nye merkeforskriftene skal følgende nevnes:

1. Merkeutstyret skal godkjennes av Fiskeridirektøren.
2. Alt merkeutstyr, lys, bøyer m.v. skal være av gul farge i samsvar med IALA-regulene.
3. Høyden på merkestanga skal være minst 2 meter.
4. Når det benyttes blinklys skal det gis 80 blink pr. minutt.

Ved typegodkjenning av merkeutstyret vil det bl.a. kreves at lyset skal ha en viss varighet og tåle trykk på en viss dybde.

De nye merkeforskriftene har følgende ordlyd:

I medhold av § 77 i lov av 25. juni 1937 om sild- og brislingfiskeriene og §§ 19 og 30 i lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskeriene, jfr. kgl.res. av 17. januar 1964, har Fiskeridepartementet den 17. januar 1979 bestemt:

§ 1

Faststående garn- og linerredskaper som i den norske økonomiske sone helt eller delvis står lenger ute enn 4 nautiske mil regnet fra grunnlinjene, skal være merket med vedkommende fartøys distriktsmerke, og skal i begge ender av setningen være forsynt med bøyer med radarreflektorer eller flagg om dagen og lysbøyer med lysreflekterende midler om natten, slik at de angir redskapens posisjon og utstrekning. Slike lys skal være synlige i en avstand av minst 2 n. mil i god siktbarhet. Lyset og merkebøyen inklusiv flagg, lysreflekterende midler og radarreflektorer skal være gul.

Redskapene skal være merket overensstemmende med følgende regler:

1. Største avstand mellom et sammenhengende redskaps merkebøyer skal ikke overstige 1 n. mil.
2. Blinkende lys skal gi 80 blink pr. minutt. Dersom det nyttes 2 blinklys på samme merkestang, skal begge lys blinke samtidig. Det bør ikke nyttes fast- og blinklys samtidig på samme stang.
3. Om dagen skal den vestlige (det vil si halve kompassirkelen fra syd gjennom vest til og inkludert nord) endebøye på slikt redskap som er plassert horisontalt i sjøen være utstyrt med to flagg, det ene over det annet. Avstanden mellom de to flagg skal være minst 25 cm. I stedet for det øverste flagg kan nyttes en radarreflektor. Om natten i den mørke årstid skal bøyen være forsynt med 2 lys. Avstanden mellom de to lys skal være minst 50 cm.
4. Om dagen skal den østlige (det vil si halve kompassirkelen fra nord gjennom øst til og inkludert syd) endebøye være forsynt med ett flagg. I stedet for flagg kan nyttes en radarreflektor. Om natten i den mørke årstid skal bøyen være forsynt med ett lys.
5. Brukes redskaper av en større sammenhengende lengde enn 1 nautisk mil, slik at det må nyttes en eller flere midtbøyer, skal disse

- om dagen være forsynt med ett flagg. I stedet for flagg kan nyttes radarreflektorer. Om natten i den mørke årstid må så mange av midtbøyene utstyres med et lys at avstanden fra lystil lys på sammenhengende redskap ikke overstiger 2 nautiske mil.
6. Når det på grunn av bunnens beskaffenhet og/eller strømmens styrke ikke er mulig å nytte 2 endebøyer, må redskapenes lengde fra bøyen ikke overstige 1 nautisk mil. Når redskapet står i øst-retning av merkebøyen, skal denne om dagen være forsynt med 2 flagg, og om natten med 2 lys. Står redskapet i vest-retning av merkebøyen, skal denne om dagen være forsynt med ett flagg, og om natten med ett lys. Når redskapene står i øst-retning fra bøyen kan det i stedet for det øverste flagg nyttes en radarreflektor. Når redskapene står i vest-retning fra bøyen kan i stedet for flagg nyttes en radarreflektor.
 7. Stangen på merkebøyen skal være minst 2 meter høy over vannlinjen. Vakere, bøyestenger eller toppmerke skal forsynes med lysreflekterende midler, slik påsatt at lys kan reflekteres i alle retninger.
 8. Merkeboyer inklusiv lys, lysreflekterende midler og radarreflektorer skal være godkjent av Fiskeridirektøren.

§ 2

Under fisket med drivende garn og liner i den norske økonomiske sone skal redskapene i hver ende være merket med en bøye påsatt en stang minst 2 meter høy over vannlinjen. Hver stang skal i toppen ha et flagg eller en radarreflektor om dagen, og om natten et lys som er synlig i en avstand av minst 2 n.mil i god siktbarhet.

Avstanden mellom merkebøyene på samme garnlenke må ikke overstige 2 n. mil.

Brukes garnlenker med større sammenhengende lengde enn 1 n. mil, skal det på lenkene være en eller flere midtbøyer (blåser) med en lysreflekterende farge som er godt synlig.

På garnlenker som er fast i et fiskefartøy, er det ikke nødvendig med merkebøye i den ene enden som er fast i fartøyet.

Lyset og merkebøyen inklusiv flagg, lysreflekterende midler, radarreflektor og midtbøyer (blåser) skal være gul.

§ 3

Drivgarn, settegarn og annet redskap som er satt i sjøen og not eller mer(pose) som nyttes til låssetting skal være tydelig merket med vedkommende fartøys distriktsmerke eller, om det ikke nyttes registreringspliktig fartøy, eierens navn og adresse.

Merket skal være påført minst ett av vakene som tilhører redskapet. På hvert lås eller steng skal det minst være to vak eller blåser som er merket på den foreskrevne måte. Merket skal tre tydelig frem. På redskap som ikke har vak må tilsvarende merking foretas på selve redskapet.

§ 4

Uaktsom eller forsettelig overtredelse av disse forskrifter kan medføre tap av krav om erstatning for skade på fiskeredskapene og straff med bøter i henhold til § 69 i Lov av 17.6. 1955, om saltvannsfiskeriene og § 80 i Lov av 25.6.1937 om sild- og brislingfiskeriene for så vidt handlingen ikke rammes av strengere straffebud.

§ 5

Disse forskrifter trer i kraft den 1. januar 1980. Samtidig oppheves §§ 21 og 21 a gitt i Kronprinsregentens resolusjon av 22. desember 1955 om bestemmelser om saltvannsfiskeriene, kgl.res. av 5. september 1947 om merking av garnblåser og andre vak som benyttes under drivgarnsfisket, Fiskeridepartementets forskrifter av 14. september 1978 om merking av fiskeredskaper under sild- og brislingfisket og Fiskeridepartementets forskrifter av 24. februar 1976 om merking av fiskeredskaper.